

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

I U 2335/2018-70

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višji sodnici mag. Barbari Fajdiga,

v upravnem sporu tožeče stranke:

, ki jo zastopa Odvetniška pisarna Rok Šonc, iz
Ljubljane, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa
Informacijski pooblaščenec, Dunajska 22, Ljubljana,

ob sodelovanju prizadete stranke: **1. ZDRAVSTVENI DOM VELENJE**, Vodnikova
1, Velenje, **2. I**

ki jo zastopa Odvetniška družba Vesna Cukrov o. p. d. o. o.,
Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-143/2018/2 z dne 22.
10. 2018,

po dne 30. januarja 2023 opravljeni javni glavni obravnavi,

istega dne

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi, 1. točka izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca številka 090-143/2018/2 z dne 22. 10. 2018 se odpravi in se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna povrniti tožeči stranki stroške postopka v znesku 382,47 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV:

O izpodbijani odločbi:

1. Toženka je z izpodbijano odločbo delno ugodila pritožbi (v nadaljevanju in delno odpravila odločbo Zdravstvenega doma Velenje (v nadaljevanju ZD Velenje) št. 983/18 z dne 31. 5. 2018 ter odločila, da je organ dolžan posredovati v roku 31 dni od prejema izpodbijane odločbe v elektronski obliki predračun tožnika št. 1303/2018 za sklop 8 predmetnega javnega naročila in sicer tako, da posreduje podatke v koloni 17 „proizvajalec“ in koloni 18 „komercialno ime izdelka“ (1. točka izreka). Toženka je v preostalem delu zavrnila pritožbo (2. točka izreka) in zahtevke za povrnitev stroškov postopka (3. točka izreka) ter ugotovila, da v postopku reševanja pritožbe niso nastali posebni stroški (4. točka izreka).
2. Iz obrazložitve izhaja, da je poslal zahtevo, v kateri je na podlagi Zakona o javnem naročanju (v nadaljevanju ZJN-3) in Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) v postopku oddaje Javnega naročila „laboratorijski material“ pod št. JN 000747/2018-B 01 z dne 8. 2. 2018 (v nadaljevanju Javno naročilo) zahteval, da mu organ po e-pošti posreduje konkurenčne cene za vse artikle vseh ponudnikov, ki so se prijavi na razpis za sklop 8 (v nadaljevanju Zahteva). Organ je Zahtevi ugodil in mu posredoval podatke o konkurenčnih cenah za vse artikle vseh ponudnikov, ki so se prijavi oz. podali ponudbe za sklop 8 „pribor za odvzem krvi“. je 16. 5. 2018 dal ponovno zahtevo, da mu organ posreduje še manjkajoče podatke: proizvajalca, naziv ponujenega artikla in kataloško št. za izbranega ponudnika - tožnika (v nadaljevanju Zahteva 16-5-18).
3. Organ je Zahtevo 16-5-18 obravnaval po ZDIJZ in jo z odločbo št. 983/18 z dne 31. 5. 2018 v celoti zavrnil s sklicevanjem na izjemo poslovne skrivnosti iz 2.

točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, upoštevajoč sklep tožnika o poslovni skrivnosti z dne 13. 3. 2018, ki je bil sestavni del ponudbene dokumentacije in s katerim je tožnik kot zaupne označil podatke o blagovni znamki, natančnemu opisu artikla, proizvajalca in kataloški številki. Organ je zavrnil dostop do dela ponudbene dokumentacije tožnika, natančnejše dela predračuna, ki razkriva podatke o proizvajalcu, nazivu ponujenega blaga in kataloški številki posameznih postavk predračuna.

4. Toženka je povzela, da so bili predmet pritožbenega postopka dokumenti, iz katerih izhajajo podatki o (i) proizvajalcu, (ii) nazivu ponujenega artikla in (iii) kataloški številki izdelkov, ki jih je izbrani ponudnik - tožnik, navedel v svoji ponudbeni dokumentaciji za sklop 8 „pribor za odvzem krvi“ (v nadaljevanju Podatki). Toženka je ugotovila, da je tožnik, kot sestavni del ponudbene dokumentacije, organu predložil sklep o poslovni skrivnosti z dne 13. 3. 2018 (v nadaljevanju sklep 13-3-18), s katerim je kot zaupne označil podatke ponudbene dokumentacije oz. tisti del predračuna, kjer so navedeni podatki o: blagovni znamki, natančnemu opisu artiklov, proizvajalcu in kataloški številki. Toženka je ugotovila, da je izpolnjen subjektivni kriterij za določitev zahtevanega dokumenta za poslovno skrivnost.
5. Toženka je presojala Podatke z vidika tretjega odstavka 39. člena ZGD-1, na podlagi katere se za poslovno skrivnost ne morejo določiti podatki, ki so po zakonu javni ali gre za t.i. absolutno javne podatke, tj. podatke, na katerih razkritje volja prizadetega poslovnega subjekta nima vpliva. Toženka je ugotovila, da organ tega preizkusa ni opravil, na kar je utemeljeno opozorila tudi zato je morala toženka opraviti ta preizkus v okviru pritožbenega postopka.
6. Toženka je v zvezi s podatkom o nazivu ponujenega izdelka ugotovila, da je pri Javnem naročilu naročnik specifikacijo posameznih artiklov opredelil v razpisni dokumentaciji s tem, ko je na obrazcu k sklopu 8 v koloni 3 določil vrsto blaga. Če je želel ponudnik uspešno sodelovati v postopku javnega naročila, je moral slediti tem zahtevam naročnika in pod posamezno vrsto blaga ponuditi izdelek, ki ustreza. Izbrani ponudnik je izpolnjevanje zahtev izkazoval (tudi) z informacijami o nazivu ponujenega artikla tako, da je v koloni 18 navedel komercialno ime izdelka, ki ustreza zahtevanemu podatku po nazivu artikla. Toženka je ugotovila, da podatek o nazivu ponujenega izdelka predstavlja podatke o specifikaciji ponujenega blaga in je kot tak javen na podlagi določbe drugega odstavka 35. člena ZJN-3.
7. Toženka je ugotovila, da je bilo v Javnem naročilu temeljno merilo za izbor ponudnika za posamezni sklop sicer res ekonomsko najugodnejša ponudba, vendar pa se na najugodnejšo ceno ni mogoče opreti, če ponudnik ne izpolnjuje pogojev, ki so bili objavljeni v razpisni dokumentaciji in jih je bilo treba dokazati z ustreznimi listinami. Ugotovila je, da z Okvirnega sporazuma o dobavi

■
—
■

laboratorijskega materiala, ki je bil sklenjen med organom in stranskim udeležencem 11. 5. 2018, izhaja, da je njegov sestavni del tudi predmetni predračun. Po oceni toženke zato predračun v koloni 17 »proizvajalec« skupaj z drugimi podatki (količina, naziv artikla), izkazuje informacije o predmetu naročila, kar pomeni, da gre za podatke o porabi javnih sredstev v skladu s 1. alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Po oceni toženke gre za informacije o tem, kaj (katere izdelke) je organ kupil z javnimi sredstvi. To velja tudi za podatke o proizvajalcu blaga. Podatek o proizvajalcu določenega izdelka namreč predstavlja informacijo o izdelku, ki je lahko bistvenega pomena za ugotavljanje ustreznosti oz. kakovosti kupljenega izdelka. S tem podatkom po oceni toženke javnost dejansko dobi informacijo o tem, kakšno blago je organ kupil z javnimi sredstvi. Le če se javnost seznanila s to informacijo, lahko preverja, ali je organ javna sredstva porabil smotrno. Ob tem toženka še poudarja, da je ugotovitev ustrezne kakovosti in posledično potreba po večji transparentnosti postopkov nakupa izdelkov, za katere se porabljajo javna sredstva, toliko bolj pomembna v primerih, ko gre za nakup medicinske opreme.

8. Toženka je ugotovila, da podatki iz kolone 17 »proizvajalec« ponudbenega predračuna tožnika na podlagi 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ predstavljajo prosto dostopno informacijo javnega značaja, zaradi česar izjema poslovne skrivnosti po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ni podana. Pri tem se toženka sklicuje tudi na odločitev naslovnega sodišča v zadevi I U 1613/2009 z dne 28. 4. 2010, iz katere izhaja, da so dokumenti s ponudbe izbranega ponudnika (šlo je za referenčna potrdila), ki izkazujejo zahtevane pogoje javnega naročila, prosto dostopne informacije javnega značaja na podlagi 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj gre za podatke o porabi javnih sredstev.
9. Toženka je ugotovila, da je organ neutemeljeno prikril podatke o nazivu in proizvajalcu ponujenega artikla posameznih izdelkov, saj gre po njeni oceni za podatke o specifikaciji blaga oz. za podatke o porabi javnih sredstev. Toženka je ugotovila, da to ne velja za ostale prikrite podatke o kataloških številkah posameznih artiklov, ki po oceni toženke v konkretnem primeru ne predstavljajo informacij o porabi javnih sredstev in glede na razpisne pogoje in merila niti ne podatka, ki bi bil javen na podlagi določbe drugega odstavka 35. člena ZJN-3, zaradi česar je dostop do njih na podlagi 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ toženka zavrnila.
10. Toženka je tako na podlagi vsega navedenega pritožbi delno ugodila, odločbo organa delno odpravila in v tem delu sama rešila zadevo tako, kot izhaja iz prve točke izreka odločbe.

Povzetek tožbenih navedb

11. Tožnik izpodbija odločbo iz vseh tožbenih razlogov 27. člena Zakona o upravnem

sporu (v nadaljevanju ZUS-1) in predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo odpravi ter na ta način prepreči poseg v ustavno pravico tožnika do enakega varstva pravic po 22. členu Ustave RS in v njegovo pravico do zasebne lastnine po 33. členu Ustave RS ter mu zagotovi sodno varstvo, kot ji gre po 23. členu Ustave RS. Tožnik predlaga vrnitev zadeve toženki, podrejeno pa spremembo izpodbijane odločbe tako, da se pritožba v celoti zavrne kot neutemeljena ter zahteva tudi povrnitev stroškov postopka.

12. Tožnik, ki je bil izbran kot najugodnejši ponudnik laboratorijskega materiala za sklop 8, meni, da bo z razkritjem omenjenih podatkov seznanjen s podatki, ki predstavljajo poslovno skrivnost tožnika, s čimer bo tožniku nastala nepopravljiva poslovna škoda in sicer ne samo v višini prihodkov, ki bi jih ustvarila s predmetnim javnim naročilom, temveč tudi pri nastopu na naslednjih javnih naročilih. bo s pridobitvijo podatkov, ki predstavljajo poslovno skrivnost tožnika, seznanjen s podatki, ki so odločilni za nastopanje na trgu javnih naročil in sicer s ceno, komercialnim nazivom proizvoda in proizvajalcem proizvoda, kar pomeni, da bo imelo vse podatke, na podlagi katerih bi lahko manipulirala pri nastopanju na naslednjih javnih naročilih. Odločitev v tem postopku bo vplivala tudi na vse nadaljnje postopke javnega naročanja laboratorijske opreme, kar pomeni, da bo tožniku v primeru zanj neugodno rešenega spora nastala nepopravljiva škoda. Tožnik meni, da izpodbijana odločba izniči njegovo pravico do varstva poslovne skrivnosti, jo izvotli in ne gre za varovanje javnega interesa, kar naj bi bil glavni razlog za odločitev v izpodbijani odločbi, saj podatek o proizvajalcu proizvoda in komercialnem nazivu proizvoda v ničemer ne vplivata na pravilnost ponudbe in izbiro ponudnika v javnem naročilu. Če bi nepooblaščen osebno razpolagala s podatkom o ceni ponujenih proizvodov, nazivov in proizvajalcev, bi po mnenju tožnika razpolagala s takšnimi podatki, zaradi katerih bi bila v boljšem položaju na trgu javnih naročil v primerjavi s tožnikom, saj bi lahko na podlagi teh podatkov lahko sklepala o ponudbi, ki bi jo dal tožnik na posameznem javnem naročilu. S tem bo v privilegiranem položaju v primerjavi s tožnikom in bo konkurenčnost postopka javnega naročanja povsem izničena, prav tako bo izvotleno načelo enake obravnave ponudnikov.
13. Tožnik navaja, da je kot poslovno skrivnost opredelil celotno ponudbeno dokumentacijo z dne 27. 2. 2018 in tisti del predračuna, kjer so navedeni podatki: blagovna znamka, natančen opis artiklov, proizvajalec, kataloške številke. Tožnik je s sklepom z dne 15. 1. 2014 kot poslovno skrivnost določil vse podatke, listine, ki se nanašajo na poslovanje družbe, ki niso javne dostopne oz. objavljene, vso korespondenco med družbo, poslovnimi partnerji, državnimi organi in sodišči ter zaposlenimi, osebne podatke poslovnih partnerjev družbe in zaposlenih, podatke z vseh pravnih poslov in pogodb, podatke in listine, posredovane in pridobljene v okviru prijav v postopkih javnega naročanja,

podatke iz drugih pogodb in pravnih poslov in za podatke, za katere je očitno, da bi nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščen oseba.

14. Tožnik s povzemanjem 39. in 40. člena Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1), opozarja, da je toženka zavzela napačno stališče, da podatki v koloni 17 - proizvajalec in koloni 18 - komercialno ime izdelka, predstavljajo podatke o porabi javnih sredstev, zato naj bi bili le-ti javni in naj ne bi predstavljali poslovne skrivnosti. Tožnik navaja, da glede na to, da je zahtevane podatke označil kot poslovno tajnost v skladu z določili ZGD-1, za zavrnitev posredovane informacije zadošča prvi odstavek 5.a člena ZDIJZ, saj predstavljajo vse zahtevane informacije poslovno skrivnost tožnika, ki jo varujeta določili 39. in 40. člena ZGD-1 ter v 26. člen ZDIJZ.
15. Tožnik s sklicevanjem na tretji odstavek 6. člena ZDIJZ navaja, da zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javno naročilo (ZJN-3) določata drugače, zato utemeljevanje, da gre za porabo javnih sredstev, že zato ni utemeljeno. S sklicevanjem na drugi odstavek 35. člena ZJN-3, ki določa, da se ne glede na prejšnji odstavek javni podatki med drugim tudi vsi tisti podatki, ki so vplivali na razvrstitev ponudbe v okviru drugih meril, tožnik izpostavlja, da to pomeni, da se vsi drugi podatki ne štejejo za javni podatek.
16. Tožnik meni, da se toženka neutemeljeno sklicuje, da naj bi podatka o proizvajalcu blaga in komercialnem nazivu, predstavljala podatek o porabi javnih sredstev, ker naj bi bila zajeta v 1. točki drugega odstavka 35. člena ZJN-3, kot specifikacija ponujenega blaga, v smislu 1. točke drugega odstavka 35. člena ZJN-3. Tako stališče je po mnenju tožnika nepravilno, saj med podatke, ki predstavljajo javni podatek spadajo samo v 35. členu ZJN-3 taksativno navedeni podatki in tisti podatki, ki so vplivali na razvrstitev ponudbe v okviru drugih meril. Drugi podatki pa ne predstavljajo javnega podatka razen, kolikor vplivajo na porabo javnih sredstev. Podatka, ki jih je zahteval (naziv proizvajalca in komercialni naziv blaga, v nadaljevanju Zahtevana podatka), po mnenju tožnika, ne predstavljata takšnih podatkov, saj podatki niso vplivali na razvrstitev ponudbe v okviru drugih meril, prav tako pa tudi ne vplivajo na porabo javnih sredstev. Ti dve postavki: naziv proizvajalca in komercialni naziv blaga v razpisni dokumentaciji namreč tudi nista vplivali na razvrstitev ponudb ali popolnost ponudbe. Tožnik meni, da je treba kot specifikacijo blaga razumeti tiste značilnosti oz. lastnosti blaga, ki ga določajo. To pa so njegove tehnične lastnosti, mere, velikosti, teža, barva, vonj, količina, ne pa naziv proizvajalca in komercialni naziv blaga. Zahtevana podatka, po mnenju tožnika nista in ne smeta biti merodajna niti pri ugotavljanju sposobnosti udeležbe na javnem naročilu niti pri razvrstitvi ponudbe. Bistvo specifikacije je v tem, da se določi narava blaga oz. storitve, torej ali je ponujeno blago ustrezno naročilu, tako po fizičnih lastnostih, merah, teži, tehničnih lastnostih, kot tudi po količini blaga oz. obsegu.

17. To po mnenju tožnika potrjuje tudi sam namen ZJN-3 in njegova temeljna načela (načelo konkurenčnosti, načelo enake obravnave obravnave ponudniku). Tožnik utemeljuje svoje stališče tudi s samo razpisno dokumentacijo javnega naročila, ki v točki 6. tehnične specifikacije (opis predmeta, naročila) jasno določa specifikacijo blaga, torej tiste lastnosti, ki jih mora imeti blago, ki ga je naročil naročnik. Že sam naslov točke jasno pove, da gre za tehnične specifikacije, kamor spadajo tehnične lastnosti blaga in ne za komercialne specifikacije, kamor spadata naziv proizvajalca in komercialni naziv blaga. Tožnik zato meni, da je nepravilna toženkina razlaga, da naj bi naziv proizvajalca blaga in komercialni naziv blaga predstavljala specifikacijo blaga. Specifikacijo blaga predstavljajo po mnenju tožnika tehnične lastnosti blaga, mere, velikosti, teža itd, ki so določene v razpisni dokumentaciji in katerim mora ponujeno blago ustrezati. Naročnik ne sme v razpisni dokumentaciji določiti, da lahko ponudniki ponudijo zgolj blago enega proizvajalca ali samo blago z določenim komercialnim nazivom enega proizvajalca. Naziv proizvajalca torej ne vpliva na razvrstitev ponudb, saj bi lahko ponudnik ponudil produkte, kateregakoli proizvajalca, pa to ne bi smelo vplivati na razvrstitev ponudbe. Naziv ponujenega artikla prav tako ne vpliva na razvrstitev ponudbe, saj se lahko artikla poimenuje različno, pa naziv ponujenega artikla ne sme vplivati na razvrstitev ponudbe. Poimenovanje artikla nima nikakršne veze z vrsto artikla, zato razvrstitev ponudbe ne more in ne sme biti odvisna od naziva artikla. Po mnenju tožnika je pomembno le, da so ponujeni artikli kompatibilni z obstoječo opremo naročnika. Zato po mnenju tožnika naziv proizvajalca in artikla ne predstavljata javnega podatka v smislu drugega odstavka 35. člena ZJN-3. Tožnik meni, da bi v primeru, da bi naziv proizvajalca ter naziv artikla vplivala na razvrstitev ponudbe, naročnik s takšnim pogojem kršil temeljno načelo postopka javnega naročanja, saj bi bilo takšno ravnanje diskriminatorno in bi kršilo načelo prepovedi omejevanja konkurence ter načela enakovrednosti ponudnikov. Zahtevana podatka tožnikovega predračuna torej ne predstavljata javnega podatka niti podatka, ki bi se v skladu z drugim odstavkom 35. člena ZJN-3 lahko štela za javni podatek, .

18. Tožnik še poudarja, da . . . v postopku javnega naročila ni vložil revizije, zato tožnik meni, da zahteva informacije izključno iz razloga lastnega ekonomskega interesa. Varovanje ekonomskega interesa pri izbranem ponudniku pa je namenjen institut varovanja poslovne skrivnosti, kot ga ureja ZGD-1 kot tudi ZPOMK-1, ZDR-1 in ZJN-3 ter ZDIJZ. Seznanitev konkurentov s podatki, ki predstavljajo poslovno skrivnost tožnika, lahko pripelje do nastanka škode izbranemu ponudniku. Konkurenti lahko dostopajo do teh podatkov le, če so javni oz. niso določeni kot poslovna skrivnost. Kateri so javni podatki pa določa drugi odstavek 35. člena ZJN-3 v povezavi s 6. členom ZDIJZ. Tožnik je s pisnimi sklepi določil, kateri podatki predstavljajo zanj poslovno skrivnost, ti podatki zanj predstavljajo konkurenčno prednost na trgu, v kakršnem koli pogledu. To prednost bo tožnik izgubil v trenutku, ko bodo tretje nepooblaščne osebe seznanjene s temi podatki.

19. Tožnik še poudarja, da ZDIJZ dovoljuje javnosti dostop izključno in samo do informacij, ki so javnega značaja, torej javnih podatkov, kot jih določa zakon in sicer z namenom zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov. Nadzor v postopkih javnega naročanja je treba ločiti od dostopa do informacij javnega značaja. Nadzor v postopkih javnega naročanja se deli na nadzor, ki je v javno korist in tistega, s katerim se zasledujejo ekonomski interesi drugih ponudnikov. In temu so namenjene izključno določbe ZJN-3 in ZPVPJN, ki ponudnikom zagotavlja procesne pravice in pravno sredstvo, s katerim lahko izpodbija odločitve o oddanih javnih naročilih. V konkretnem primeru ne gre za takšen primer, saj [redacted] ni vložil revizije zoper odločitev oddaje javnega naročila, temveč je zahteval informacijo javnega značaja mimo postopka oz. po že pravnomočno zaključenem postopku oddaje javnega naročila. Po mnenju tožnika ne drži ugotovitev toženke, da gre za varstvo javne koristi v postopku javnega naročila, saj [redacted] zasleduje izključno lasten poslovni interes. Tožnik še izpostavlja, da je postopek javnega naročanja v konkretnem primeru že zaključen, javno naročilo oddano, zato ne gre niti za nadzor nad postopkom javnega naročanja, kot je zmotno zaključila toženka. V konkretnem primeru gre po mnenju tožnika zgolj za pridobitev podatkov, ki predstavljajo poslovno skrivnost tožnika in te podatke je toženka napačno kvalificirala kot informacijo javnega značaja na podlagi ZDIJZ.
20. Širjenje razlage zakonskih norm, kot to v konkretnem primeru zagovarja toženka, torej ni na mestu, ker za to ni pravne podlage, saj se je z razširjanjem pravnih norm nedovoljeno posega v ustavne pravice tožnika do enakega varstva pravic po 22. členu in do zasebne lastnine po 33. členu Ustave RS. Toženka tehtanja ene in druge pravice dveh zasebnih subjektov ni opravila, temveč je z izdano odločbo brez ustrezne pravne podlage eklatantno posegla v pravico tožnika do varstva poslovne skrivnosti in v njene ustavne pravice do enakega varstva pravic in zasebne lastnine. To je storila s posploševanjem definicij specifikacije blaga in napačno uporabo materialnega prava. Pravica do varstva v konkretnem primeru ima večjo težo, kot seznanitev [redacted] s takšnim podatkom. Zahtevani podatki ne predstavljajo informacije javnega značaja, saj ne predstavljajo javnega podatka. V javnem interesu je po mnenju tožnika namreč tudi, da se zagotovijo konkurenčni postopki javnega naročanja in enakost obravnave ponudnikov v le-teh.
21. Tožnik v nadaljnjih vlogah še poudarja, da je odločitev toženke v konkretnem primeru odstop od dosedanjega stališča Državne revizijske komisije v odločbi št. 018-174/03-24-1214 (v nadaljevanju Odločba DRK), predvsem pa od ustaljene sodne prakse naslovnega sodišča v zadevi IV U 4/2017-11 z dne 11. 4. 2018.
22. Tožnik povzema, da iz Odločbe DRK izhaja, da mora naročnik zagotoviti, da med ponudniki v vseh elementih in fazah postopkov oddaje javnega naročila ni razlikovanja, zato naročnik ne sme uporabiti ali navajati takšnih tehničnih

specifikacij, ki omenjajo blago, storitev ali gradnjo določene izdelave, izvora ali določenega postopka izvedbe, če bi s takim navajanjem dajal naročnik prednost določenim ponudnikom ali jih s takim navajanjem neopravičeno izločil, npr. da bi naročnik zahteval od ponudnika, da ta dobavi blago proizvajalca, ki ga želi naročnik. Tožnik meni, da podatek o podatek o proizvajalcu blaga in o komercialnem nazivu ne predstavlja dokazila o izpolnjevanju tehničnega pogoja ustreznosti blaga ne glede na to, da se navajata v predračunu, kot delu ponudbe na razpisne dokumentacije, kjer se nahaja tehnične specifikacije blaga. Ta dva podatka torej ne predstavljata javnega podatka, ker ne vplivata na porabo javnih sredstev.

23. Tožnik s sklicevanjem na Upravno sodišče RS v zadevi IV U 4/2017 z dne 11. 4. 2018, ko je odločilo, da podatki o komercialnem nazivu, proizvajalcu in šifri artikla, ki se nahajajo v ponudbeni dokumentaciji, ne predstavljajo informacije oziroma dokazil o izpolnjevanju pogojev in meril razpisne dokumentacije, zato ni pravne podlage za njihovo razkritje, poudarja, da je sodišče odločilo, da navedeni podatki predstavljajo poslovno skrivnost po subjektivnem kriteriju in s tem izjemo do prosto dostopnih informacij javnega značaja po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, pri čemer ni zakonske podlage za njihovo razkritje.
24. Tako stališče je zavzel tudi tožnik, saj je podatka o komercialnem nazivu proizvajalcu in šifri artikla, ki se nahajata v ponudbeni dokumentaciji, predračunu, označil kot poslovno skrivnost. Ker komercialni naziv blaga in naziv proizvajalca nista bila del tehnične specifikacije oziroma v konkretnem primeru nista bila zahtevana kot dokazila o izpolnjevanju tehničnih lastnosti zahtevanega blaga, po mnenju tožnika ni utemeljeno sklicevanje na b. alinejo 23. točke 2. člena ZJN-3.
25. Tožnik meni, da toženka nepravilno tolmači razpisno dokumentacijo. Naročnik je v koloni 3 jasno zapisal, kakšne tehnične značilnosti mora izpolnjevati ponujeni artikel in na te tehnične značilnosti ne vplivajo komercialni izdelki, saj tehnične značilnosti izdelka niso odvisne od njegovega komercialnega imena. Komercialni naziv izdelka ne predstavlja pogoja za udeležbo ali izbiro ponudnika na tem javnem naročilu in ne predstavlja dokazila o izpolnjevanju pogojev za udeležbo na javnem naročilu, kot to zmotno zaključuje toženka. Enako velja tudi za naziv proizvajalca, ki ga je moral ponudnik navesti v koloni 17 predračuna. Vsi pogoji, ki jih mora izpolnjevati ponujeni izdelek, so zapisani v koloni 3, pri čemer ti pogoji predstavljajo tehnične lastnosti, ki jih mora imeti ponujeni izdelek, to pa ni komercialno ime izdelka ali naziv proizvajalca. Tožnik še poudarja, da tehnične specifikacije ne zajemajo naziva proizvajalca in komercialnega naziva blaga, ki ju naročnik javnega naročila ne sme postaviti kot pogoj za udeležbo ali izbor na javnem naročilu, kot to izhaja iz 68. člena ZJN-3, ki v prvem odstavku določa, da se tehnične specifikacije iz 23. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3

navedejo v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Tehnične specifikacije določajo zahtevane značilnosti gradnje, storitve ali blaga.

26. Tožnik s sklicevanjem na četrti odstavek 68. člena ZJN-3, opozarja, da je to bistvo tega konkretnega primeru. Naročnik kot pogoje za udeležbo ali izbor ponudnika na javnem naročilu ne sme postaviti ponudbo določenega blaga z določenimi komercialnimi nazivi, točno določenega proizvajalca, saj bi s tem nedovoljeno omejil konkurenco. To po mnenju tožnika dodatno potrjuje tudi peti odstavek 68. člena ZJN-3, ki določa na kakšen način se lahko tehnične specifikacije določajo. Sklicevaje na peti odstavek 68. člena ZJN-3 tožnik poudarja, da naročnik v okviru specifikacije blaga (tehnične specifikacije) kot pogoj za udeležbo ponudnika na javnem naročilu in njegov izbor ni določil naziva proizvajalca in komercialnega naziva blaga, kljub temu, da je zahteval njuno navedbo v predračunu.
27. Zaključek toženke in stranskega udeleženca da naj bi komercialni naziv blaga predstavljal del specifikacije, je po mnenju tožnika napačen tudi zato, ker naročnik takšnega pogoja ne sme postaviti in ga tudi ni postavil. To izhaja tudi iz sodbe naslovnega sodišča IV U 4/2017, v kateri je naslovno sodišče zavzelo stališče, da podatki o komercialnem nazivu blagu in proizvajalcu navedeni v ponudbeni dokumentaciji, ne predstavljajo dokazil o izpolnjevanju pogojev in meril razpisne dokumentacije. To pomeni, da ne glede na to, ali se podatek o komercialnem nazivu blaga ali nazivu proizvajalca nahaja na tehnični specifikaciji ponudbene razpisne dokumentacije, ta v nobenem primeru ne predstavlja javnega podatka v kolikor ga ponudnik označi kot poslovno skrivnost, ker ne predstavlja dokazilo o izpolnjevanju pogojev in meril razpisne dokumentacije, ne glede na to, da je naveden v specifikaciji blaga.
28. Tožnik meni, da je povsem neutemeljena navedba toženke in da naziv proizvajalca blaga predstavlja informacijo o porabi javnih sredstev ter da naj bi bil podatek o proizvajalcu naveden v koloni 17 predračuna proizvajalec, zato naj bi šlo za informacijo o tem, kaj je organ kupil z javnimi sredstvi. Predračun namreč ni podlaga za nakup blaga, temveč predstavlja zgolj ponudbo. Zato ne gre za podatek o tem, kaj je organ kupil z javnimi sredstvi, ker gre zgolj za ponudbo, ki ne dokazuje, katero blago je bilo dejansko kupljeno in dostavljeno. Takšen podatek se nahaja na računu ali dobavnici, saj je račun podlaga za plačilo, dobavnica pa dokazilo o dobavi konkretnega blaga (tako izhaja tudi iz sodbe naslovnega sodišča IV U 4/2017).
29. Tožnik še navaja, da je izbor blaga in storitev, ki ga potrebuje organ, ki izvaja javno naročilo, v domeni slednjega in javnost na to ne more vplivati. Preverjanje smotrnosti porabe javnih sredstev pa je v pristojnosti v drugem odstavku 6. člena ZPVPJN navedenih institucij, med katere pa ne spada.
30. Tožnik še navaja, da sta v konkretnem primeru podatka o proizvajalcu in

komercialnem nazivu blaga izjemi po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, zato ne gre za javno dostopna podatka in ni opravičen do seznanitve z njima. Z izpodbijano odločbo je toženka kršila drugi odstavek 39. člena Ustave Republike Slovenije (v nadaljevanju Ustava), ker je omogočila dostop do podatkov, ki niso javni.

31. Tožnik še ponavlja, da toženka ni opravila testa sorazmernosti v izpodbijani odločbi, ki ga mora opraviti, kadar trčita dve enakovredni pravici posameznika in javnega interesa, kot je to v konkretnem primeru. Golo sklicevanje toženke in na javni interes, ki je v konkretnem primeru tudi povsem neutemeljeno, saj slednjega ne zasleduje, ker ga ne more zasledovati, po mnenju tožnika ni dovolj.
32. Tožnik vztraja, da iz pravilne jezikovne interpretacije drugega odstavka 35. člena ZJN-3, naziv blaga ne predstavlja specifikacije blaga. Jasno je, da ima zakonodajalec v mislih, da so poleg podatkov iz specifikacije, javni podatki še količina iz te specifikacije, cena na enoto, vrednost posamezne postavke ter skupna vrednost iz ponudbe, ne pa tudi komercialna vrednost blaga, ki ne predstavlja specifikacije. Tako stališče potrjuje tudi zaključni stavek drugega odstavka 35. člena ZJN-3, ki določa, da so javni vsi tisti podatki, ki so vplivali na razvrstitev ponudbe v okviru drugih meril. Javni so torej vsi tisti podatki, ki so vplivali na razvrstitev ponudbe, kar pomeni vsi tisti podatki, ki vplivajo na porabo javnih sredstev. Za ugotavljanje izpolnjevanja pogojev razpisne dokumentacije je pomembna izključno tehnična specifikacija blaga in širitev zakonske norme v škodo tožnika, pomeni poseg v njeno ustavno pravico do enakega varstva pravic po 22. členu Ustave RS.
33. Tožnik ponovno izpostavlja Odločbo DRK z dne 22. 2. 2016, ki potrjuje stališče tožnika, da naziv ponujenega blaga ni bistven za presojo identitete ponujenega predmeta, temveč je za slednje bistvena specifikacija blaga. Tožnik vztraja, da je toženka napačno in brez ustrezne stvarne in pravne podlage zaključila, da predstavlja podatek o proizvajalcu izdelka podatek o porabi javnih sredstev.
34. Tožnik še navaja, da o pravilni uporabi četrtega odstavka 35. člena ZJN-3 ter ob upoštevanju prvega in drugega odstavka 35. člena ZJN-3, iz katerih je mogoče razbrati tudi namen zakona in omogoča zaključiti, da kolikor ponudnik označi posamezne podatke kot poslovno skrivnost, pa ne gre za podatke o porabi javnih sredstev oz. ne gre za podatke, ki vplivajo na razvrstitev oz. ustreznost njegove ponudbe, prav tako pa ne gre za podatek o porabi javnih sredstev, ki jih je naročnik dolžan varovati. Zato do teh podatkov ni upravičen vlagatelj zahteve za posredovanje informacij javnega značaja po ZDIJZ, ker gre za izjemo po tretjem odstavku 6. člena ZDIJZ. Tožnik še navaja, da ime proizvoda, pod katerim se prodaja sestavni del tehnične specifikacije oz. predstavlja le-to samo takrat, kadar je naročnik v razpisni dokumentaciji, kot zahtevo za izpolnjevanje pogojev oz. značilnosti proizvodov opredelil pogoj, da mora ponudnik ponuditi

proizvode, ki se prodajajo pod določenim imenom. Tega pa v konkretnem primeru naročnik ni opredelil v razpisni dokumentaciji, saj komercialni naziv blaga oz. ime proizvoda ni zahtevana značilnost v zvezi s proizvodom. Prav tako tega nista trdila niti toženka niti :

35. Tožnik š dodaja, da v kolikor bi držala pavšalna trditev da se ponudnik že z oddajo ponudbe strinja s tem, da so vse informacije in podatki, ki jih posreduje naročniku javno dostopni, zakon ne bi poznal izjem do javno dostopnih podatkov, ki jih je izpostavil tožnik.

Povzetek navedb toženke

36. Toženka predlaga zavrnitev tožbe. V odgovoru na tožbo je navedla, da podatki predstavljajo poslovno skrivnost tožnika po subjektivnem kriteriju iz prvega odstavka 39. člena ZGD-1. Vztraja, da je podatek o proizvajalcu blaga po njenem mnenju na podlagi prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ podatek o porabi javnih sredstev in zato izjema poslovne skrivnosti po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ni podana. Podatek o komercialnem imenu izdelka oziroma o nazivu ponujenega artikla pa po presoji toženke predstavlja podatek o specifikaciji ponujenega blaga in je na podlagi drugega odstavka 35. člena ZJN-3 javen.
37. Po njenem mnenju se tožnik neutemeljeno sklicuje in razlaga prvi odstavek 5. a člena ZDIJZ. Opozarja, da določba, ki je izjema določa, da organ prosiščem zavrne dostop do zahtevane informacije ali njeno ponovno uporabo, če se zahteva nanaša na podatek, glede katerega je dostop v skladu z zakonom prepovedan ali omejen tudi strankam, udeležencem ali odškodovancem v sodnem, upravnem ali z zakonom določenem nadzornem postopku. Aplicirano na konkretni primer po mnenju toženke to pomeni, da če bi ZJN-3 prepovedal tožniku vpogled v njegove lastne podatke o poslovni skrivnosti, le te zaradi določbe prvega odstavka 5. a člena ZDIJZ ne bi bile prosto dostopne tudi drugim osebam. Zato je po mnenju toženke neutemeljeno sklicevanje tožnika na uporabo izjeme do prostega dostopa iz prvega odstavka 5. a člena v povezavi z določili 39. in 40. člena ZGD-1.
38. Toženka še navaja, da so protispisne tožbene navedbe, da naj bi toženka podatke o proizvajalcu blaga in komercialnem nazivu blaga opredelila kot podatek o porabi javnih sredstev, saj to ne drži.
39. Toženka se je v izpodbijani odločbi kot izhaja iz izpodbijane odločbe sklicevala v zvezi s podatki o proizvajalcu blaga na prvo alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ in na podlagi spisovne dokumentacije in dejstvo, da je šlo za podatke izbranega ponudnika, torej tožnika ter ob upoštevanju načel postopkov javnega naročanja presodila, da gre za podatek, ki je povezan s porabo javnih sredstev. Ponavlja, da podatek o proizvajalcu blaga ni bil razkrit zaradi tega, ker bi pomenil podatek, ki bi vplival na razvrstitev ponudbe v okviru drugih meril

ampak zato, ker je šlo za izbranega ponudnika, ki je na podlagi javnega naročila sklenil pogodbo o dobavi tega blaga s proračunskim uporabnikom, kar pa nedvomno pomeni, da gre za porabo javnih sredstev.

40. Toženka ponavlja, da je podatek o nazivu po nujnega blaga štela kot javnega na podlagi izrecne določbe drugega odstavka 35. člena ZJN-3, saj predstavlja podatek o specifikaciji ponujenega blaga. Poudarja, da je obseg informacij, ki sodijo v okvir "specifikacije ponujenega predmeta", vselej odvisen od zahtev naročnika, ki jih ta opredeli v razpisni dokumentaciji. Posledično mora ponudnik v svoji ponudbi izkazati, da ponujen predmet ustreza vsem zahtevam iz specifikacije, sicer je iz postopka izključen. Toženka se ob tem sklicuje na stališče Državne revizijske komisije, ki je v eni izmed svojih odločb (sklep DKOM z dne 22. 2. 2016, št. 018-008/2016-7) med drugim zapisala, da za presojanje identitete ponujenega predmeta ni bistven zgolj naziv ponujenega blaga ampak predvsem specifikacija tega blaga. Državna revizijska komisija je tako ugotovila, da je mogoče ob istih "osnovnih podatkih" predložiti blago "z različnimi tehničnimi karakteristikami", zato je za presojo identitete ponujenega predmeta relevantna celotna specifikacija in ne zgolj izbor po presoji organa oziroma zgolj tehnične lastnosti blaga, ki ga določajo, kot to zmotno navaja tožba. Specifikacijo predmetov naročila je opredelil naročnik v razpisni dokumentaciji s tem, ko je na obrazcu k sklopu 8 v koloni 3 določil vrsto blaga, ki ji je moral ponudnik slediti, če je želel uspešno sodelovati v postopku javnega naročila. Toženka meni, da podatek o nazivu blaga v obravnavnem primeru nedvomno predstavlja specifikacijo blaga in gre za podatek, ki je javen na podlagi določbe drugega odstavka 35. člena ZJN-3.

Povzetek navedb

41. v odgovoru na tožbo predlaga zavrnitev tožbe. Meni, da je odločitev toženke pravilna in zakonita.
42. Poudarja, da so v postopkih javnega naročanja javni podatki, ki se nanašajo na specifikacijo ponujenega blaga ter vsi tisti podatki, ki so vplivali na razvrstitev ponudbe v okviru drugih meril na podlagi drugega odstavka 35. člena ZJN-3. Zato navedenih podatkov ni dopustno oziroma možno označiti za poslovno skrivnost, kot to skuša prikazati tožnik. Tehnične specifikacije v b - alineji 23. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3 med drugim vključujejo tudi zahteve v zvezi s proizvodom glede imena, pod katerim se prodaja. ZJN-3 sam določa, da tehnične specifikacije med drugim predstavljajo tudi podatke v imenu in nazivu proizvoda ter da so tehnične specifikacije v vsakem primeru javni podatek, čeprav jih ponudnik označi za poslovno skrivnost. Podatek o nazivu ponujenega izdelka skladno z ZJN-3 se šteje v vsakem primeru za javnega in ne more biti označen za poslovno skrivnost, upoštevajoč tudi tretji odstavek 39. člena ŽGD-1, ki določa, da se za poslovno skrivnost ne morejo določiti podatki, ki si po zakonu javni ali podatki o kršitvi zakona ali dobrih poslovnih običajev. Zato so po

Tožba je utemeljena.

47. V obravnavani zadevi je predmet presoje upravičenost do dostopa do dokumentov (podatki o (i) proizvajalcu in (ii) nazivu ponujenega artikla), nanašajočih se na ponudbo izbranega ponudnika - tožnika Javnega naročila. Ni sporno, da je predmetni postopek oddaje Javnega naročila pravnomočno končan, da je organ zavezanec za dostop do informacij javnega značaja in da razpolaga z zahtevano informacijo v materializirani obliki. Sporno je, ali so zahtevani podatki prosto dostopne informacije javnega značaja po ZDIJZ. Tožnik se namreč sklicuje na dejstvo, da so dokumenti označeni kot poslovna skrivnost in da bi njihovo razkritje vplivalo na njegovo konkurenčnost v bodočih postopkih javnega naročanja ter v drugih postopkih javnega naročanja, ki so že v teku.
48. Postopek dostopa do informacij javnega značaja po ZDIJZ je samostojen postopek, ločen od postopka dostopa do dokumentov po ZJN-3. Pri tem vsebuje ZJN-3 posebne določbe glede razkrivanja informacij v 35. členu. Tako med drugim izrecno določa, da so vsi dokumenti v zvezi z oddajo javnega naročila po pravnomočnosti odločitve o oddaji javnega naročila javni, če ne vsebujejo poslovnih skrivnosti, tajnih in osebnih podatkov. Pred pravnomočnostjo odločitve pa se pravila ZDIJZ v postopkih oddaje javnih naročil ne uporabljajo.¹ Hkrati ZJN-3 določa, da so javni podatki specifikacije ponujenega blaga, storitve ali gradnje in količina iz te specifikacije, cena na enoto, vrednost posamezne postavke in skupna vrednost iz ponudbe ter vsi tisti podatki, ki so vplivali na razvrstitev ponudbe v okviru drugih meril.²
49. Toženka je sprejela stališče, da sta zahtevana podatki, kljub označbi poslovne skrivnosti, javna podatki na podlagi drugega odstavka 35. člena ZJN-1 in prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Na tej podlagi je delno ugodila pritožbi in mu omogočila dostop do zahtevanih dokumentov. Pri tem se v izpodbijani odločbi ni opredelila do ugovora tožnika glede vpliva morebitnega razkritja zahtevanih informacij na njegovo konkurenčnost, čeprav ga je določno opredelil in (večkrat) ponovil tudi kot tožbeni očitok.
50. Sodišče pojasnjuje, da prihaja v obravnavanem primeru do konkurence med različnimi načeli in pravili ZJN-3 in ZDIJZ. Tako si stojijo nasproti načelo transparentnosti in javnosti (6. člen ZJN-3), načelo prostega dostopa do IJZ (prvi odstavek 5. člena ZDIJZ) in pravilo absolutno javne informacije (1. alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ) na eni strani, ter načelo zaupnosti (35. člena ZJN-3) in pravilo, da mora izvajanje javnega naročanja temeljiti tudi na načelu zagotavljanja konkurence med ponudniki, transparentnosti javnega naročanja in enakopravne obravnave ponudnikov in sorazmernosti (prvi odstavek 3. člena ZJN-3) na drugi strani. Čeprav je načelo transparentnosti eno temeljnih načel

¹ Četrta odstavka 35. člena ZJN-3.

² Drugi odstavek 35. člena ZJN-3.

javnega naročanja³, je to delno omejeno zaradi varovanja interesov ponudnikov ter spoštovanja načel zagotovitve konkurence med ponudniki in enakopravne obravnave ponudnikov.⁴

51. Kljub temu, da je bil v obravnavni zadevi zahtevan dostop do informacij javnega značaja na podlagi določb ZDIJZ, so za rešitev tega spora relevantne tudi določbe ZJN-3. S tem zakonom je bila namreč v nacionalni pravni red prenešana Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (v nadaljevanju Direktiva 2014/24/EU). Namen prava EU na področju javnih naročil je namreč predvsem zagotoviti obstoj neizkrivljene konkurence. V skladu s 3. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije (Uradni list Evropske unije, št. C 326/2012) sodi področje določitev pravil o konkurenci, potrebnih za delovanje notranjega trga (b) med področja z izključno pristojnostjo EU. V pristojnosti nacionalnih sodišč pa je ustrezna razlaga nacionalnih pravnih norm, da se zagotovi učinkovitosti evropskega prava.⁵ Pri razlagi relevantnega materialnega prava mora nacionalno sodišče upoštevati tudi sodbe SEU, ki je že večkrat tolmačilo Direktivo 2014/24/EU.⁶
52. V sodbi v zadevi C-450/06, Varec SA, z dne 14. 2. 2008, je SEU obravnavalo vprašanje kolizije načela transparentnosti in javnosti ter načela zaupnosti (ZJN-3 ureja ti načeli v 6. in 35. členu). Odločilo je, da načelo kontradiktornosti strankam ne omogoča neomejenega in absolutnega dostopa do celote podatkov o postopku oddaje javnega naročila in je pravico dostopa treba pretehtati glede na pravico drugih gospodarskih subjektov do varstva njihovih zaupnih podatkov in poslovnih skrivnosti.⁷ SEU je v sodbi v zadevi C-927/19, UAB „Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras“ proti UAB „Ecoservice Klaipėda“ in drugim, nadgradilo stališče iz zadeve C-450/06. Poudarilo je, da je eden glavnih ciljev pravil EU na področju javnih naročil vzpostavljanje neizkrivljene konkurence, za doseganje tega cilja pa je pomembno, da naročniki ne razkrivajo informacij o postopku oddaje javnih naročil, katerih vsebino bi bilo v tekočih in nadaljnjih postopkih oddaje mogoče uporabiti za izkrivljanje konkurence.⁸ Naročnik tako domnevno zaupnih informacij iz ponudbe konkurenta, ki mu je bilo naročilo

3 Zakon o javnem naročanju s komentarjem, Margit Čampa in ostali, Uradni list RS, Ljubljana, str. 67 omenja zadevi C-275/98 Unictron Scandinavia, 1999 in C-324/98 Teleaustria, 2000.

4 Zakon o javnem naročanju s komentarjem, Margit Čampa in ostali, Uradni list RS, Ljubljana, str. 116.

5 SEU je v zvezi z direktivami kot sekundarnim pravnim virom EU že večkrat sprejelo stališče, da mora nacionalno sodišče ob razlagi določb nacionalnega prava storiti vse, kar je glede na samo besedilo in namen direktive mogoče, da je rezultat v skladu s ciljem direktive.

6 Sodišče prve stopnje je bilo pri razlagi te nacionalne določbe – skladno z načelom lojalne razlage nacionalnih predpisov(1) – dolžno upoštevati tudi razlago SEU, ki se nanaša na določbo direktive, ki je bila implementirana z nacionalno določbo.

To načelo izhaja iz načela lojalnega sodelovanja, določenega v tretjem odstavku 4. člena Pogodbe o Evropski uniji. Enako izhaja iz tretjega odstavka 3a. člena Ustave Republike Slovenije, ki določa, da se pravni akti in odločitve, sprejeti v okviru mednarodnih organizacij, na katere Slovenija prenese izvrševanje dela suverenih pravic, v Sloveniji uporabljajo v skladu s pravno ureditvijo teh organizacij.

7 51. točka obrazložitve.

8 C-927/19, 115. točka obrazložitve.

oddano, prosilec ni dolžan posredovati, če bi njihovo posredovanje povzročilo kršitev pravih prava Unije, ki se nanašajo na varstvo zaupnih informacij. Pri odločanju o tem mora tehtati med pravico vlagatelja zahtevka do dobrega upravljanja in pravico konkurenta do varstva njegovih zaupnih informacij in to v odločbi obrazložiti.⁹

53. Navedena stališča je sodišče potrdilo in razširilo v sodbi v Zadevi C-54/21, ANTEA POLSKA S.A. in drugi proti Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie z dne 17. 11. 2022. Presodilo je, da je varstvo zaupnosti iz Direktive 2014/24 širše od varstva, ki se nanaša le na poslovne skrivnosti.¹⁰ Naročnik mora, da bi spoštoval splošno načelo dobrega upravljanja in uskladil varstvo zaupnosti z zahtevami učinkovitega sodnega varstva, svojo odločitev, da nekatere podatke obravnava kot zaupne, ne le obrazložiti, ampak neizbranemu ponudniku, ki te podatke zahteva, v nevtralni obliki posredovati – kolikor je mogoče in če tako posredovanje omogoča ohranitev zaupnosti specifičnih elementov teh podatkov, glede katerih je varstvo iz tega naslova upravičeno – tudi njihovo bistveno vsebino, zlasti vsebino podatkov o odločilnih vidikih svoje odločitve in izbrane ponudbe.¹¹ SEU je poudarilo, da bo moral javni naročnik ugotoviti, ali bi razkritje identitete strokovnjakov ali podizvajalcev, ki so se pri ponudniku zavezali, da bodo prispevali k izvedbi tega naročila v primeru njegove oddaje, pomenilo tveganje, da bi bil ta ponudnik, pa tudi strokovnjaki ali podizvajalci, izpostavljeni kršitvi varstva zaupnosti iz člena 21(1) Direktive 2014/24. Zato mora ta naročnik upoštevati vse upoštevne okoliščine, vključno s predmetom zadevnega javnega naročila, in interes tega ponudnika in teh strokovnjakov ali podizvajalcev, da z enakimi zavezami, o katerih se je pogajal zaupno, sodelujejo v naslednjih postopkih javnega naročanja. Razkritja informacij, posredovanih naročniku v okviru postopka javnega naročanja, ni mogoče zavrnilo, če te informacije, čeprav so upoštevne za zadevni postopek javnega naročanja, nimajo nobene gospodarske vrednosti v širšem okviru dejavnosti teh gospodarskih subjektov.¹²

54. Iz navedenih stališč SEU je po presoji sodišča razvidno, da je pomembno, da naročniki ne razkrivajo podatkov o postopkih oddaje javnih naročil, ki bi jih bilo mogoče v tekočih ali nadaljnjih postopkih oddaje uporabiti za izkrivljanje konkurence. To stališče je relevantno tudi za obravnavano zadevo, ko prosilec zahteva informacijo javnega značaja, ki izvira iz zaključenega postopka javnega naročila. Da lahko organ pri odločanju o taki zahtevi zaščiti pravice prosilca in zavezancev, na katere se nanašajo zahtevane informacije, mora pretehtati vpliv posameznega načela ali pravila na konkretni postopek. Ščitenju pravice do transparentnega postopka in pravice do zaupnosti pa je namenjena obrazložitev odločbe, v kateri mora organ navesti razloge, zaradi katerih meni, da so

⁹ Povzeta 5. točka razsodbe.

¹⁰ 55. točka obrazložitve.

¹¹ 66. točka obrazložitve.

¹² 78. točka obrazložitve.

informacije, za dostop do katerih prosi, zaupne, oziroma zakaj njihovo razkritje ne bo imelo vpliva na konkurenčnost izbranega ponudnika v tekočih in bodočih javnih naročilih, kot je trdil tožnik. Ker izpodbijana odločba toženke takšne obrazložitve ne vsebuje, na kar utemeljeno in večkrat opozori tudi tožnik, saj se toženka ni opredelila do ugovorov tožnika glede posega v njegove konkurenčne prednosti niti ni opravila testa sorazmernosti posega v različne soobstoječe pravice, je obrazložitev izpodbijane odločitve bistveno pomanjkljiva in zato odločbe ni mogoče preizkusiti, kar pomeni absolutno bistveno kršitev določb postopka (7. točka drugega odstavka 237. člena ZUP v zvezi s tretjim odstavkom 27. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1)).

55. Ob upoštevanju zgornjih izhodišč je sodišče tožbi ugodilo, odločbo v izpodbijanem delu odpravilo in zadevo vrnilo toženki v ponoven postopek iz razlogov po 3. točki prvega odstavka 64. člena ZUS-1. V njem bo morala toženka za zahtevana podatka, za katera meni, da niso izpolnjeni pogoji za obstoj poslovne skrivnosti in obstoj potrebe po njihovi zaupnosti na podlagi ZJN-3 in Direktiva 2014/24/EU, presoditi, ali gre res za javen dokument že na podlagi ZJN-3 in je njegovo razkritje v javnem interesu po transparentnosti porabe javnih sredstev ali pa je v večjem javnem interesu zagotavljanje konkurence na trgu ter s tega vidika presojeti tudi morebitni prihodnji vpliv takega razkritja na bodoče ali še odprte postopke oddaje javnih naročil.
56. Ker je sodišče tožbi ugodilo že iz navedenega razloga, se ne opredeljuje do drugih tožbenih ugovorov.

K II. točki izreka:

57. Povrnitev stroškov postopka v upravnem sporu je urejena v določbi 25. člena ZUS-1. Če sodišče tožbi ugodí, se tožeči stranki glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve prisodi pavšalni znesek povračila stroškov, v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (tretji odstavek 25. člena ZUS-1).
58. Ker je bila zadeva rešena na glavni obravnavi, tožnik pa je v postopku imel pooblaščenca, ki je odvetnik, se mu priznajo stroški v višini 385,00 EUR (četrti odstavek 3. člena Pravilnika) in stroški v višini 3 x 38,5 EUR za dodatno pojasnjevanje v obrazloženih vlogah (4. člen Pravilnika), skupaj z zahtevanim 22 % DDV 610,61 EUR. Zakonske zamudne obresti od stroškov postopka tečejo od poteka roka za njihovo prostovoljno plačilo (prvi odstavek 299. člena Obligacijskega zakonika).

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo ni pritožbe (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Samostojna pritožba zoper sklep o stroških ni mogoča (prvi odstavek 82. člena ZUS-1; sklep VSRS opr. št. I Up 210/2017 z dne 10. 10. 2018).

Ljubljana, 30. januar 2022

Višja sodnica
mag. Barbara Fajdiga, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe: